

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 42/2019-45

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDACTED], zastúpeného JUDr. Petrom Belicom, advokátska kancelária, M. R. Štefánika 36, Martin, vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 12, čl. 13, čl. 16, čl. 19, čl. 22, čl. 40, čl. 46, čl. 47 a čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 3, čl. 5 ods. 1 písm. e), ods. 4 a 5, čl. 6 ods. 1, 2 a 3 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 47 a čl. 127 Charty základných práv Európskej únie uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín ČVS: ORP-80/1-VYS-TN-2018 z 23. februára 2018, uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín č. k. 1 Pn 85/18/3309-9 z 21. marca 2018, upovedomením Krajskej prokuratúry v Trenčíne č. k. 1 Kn 43/18/3300-14 z 28. mája 2018, uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín ČVS: ORP-653/1-VYS-TN-2018 z 30. augusta 2018, uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín č. k. 1 Pn 739/18/3309-7 zo 17. októbra 2018, uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín ČVS: ORP-315/1-VYS-TN-2018 Hk z 24. apríla 2018, uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín č. k. 1 Pn 343/18/3309-5 z 21. mája 2018, upovedomením Krajskej prokuratúry v Trenčíne č. k. 1 Kn 367/18/3300-7 zo 17. júla 2018, uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín ČVS: ORP-415/1-VYS-TN-2018 z 13. júna 2018, uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín č. k. 1 Pn 496/18/3309-8 z 11. júla 2018, upovedomením Krajskej prokuratúry v Trenčíne č. k. 1 Kn 412/18/3300-9 z 3. augusta 2018, uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín ČVS: ORP-652/1-VYS-TN-2018 z 28. augusta 2018, uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín č. k. 1 Pn 732/18/3309-6 z 19. septembra 2018,

uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín ČVS: ORP-584/1-VYS-TN-2018 z 3. augusta 2018, uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín č. k. 1 Pn 659/18/3309-5 z 31. augusta 2018, upovedomením Krajskej prokuratúry v Trenčíne č. k. 3 Kn 200/18/3300-3 z 27. augusta 2018, uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 34 Pu 15/2017-11 zo 7. decembra 2017, uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 27 CoP 1/2018-50 z 25. januára 2018 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 90/2018 z 26. júna 2018 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť ██████████ o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. októbra 2018 doručená sťažnosť ██████████, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody ██████████ (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného JUDr. Petrom Belicom, advokátska kancelária, M. R. Štefánika 36, Martin, vo veci namietaného porušenia čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 12, čl. 13, čl. 16, čl. 19, čl. 22, čl. 40, čl. 46, čl. 47 a čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 3, čl. 5 ods. 1 písm. e), ods. 4 a 5, čl. 6 ods. 1, 2 a 3 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 47 a čl. 127 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trenčín (ďalej len „okresné riaditeľstvo Policajného zboru“) ČVS: ORP-80/1-VYS-TN-2018 z 23. februára 2018, uznesením Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 1Pn 85/18/3309-9 z 21. marca 2018, upovedomením Krajskej prokuratúry v Trenčíne (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. k. 1Kn 43/18/3300-14 z 28. mája 2018, uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-653/1-VYS-TN-2018 z 30. augusta 2018, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 739/18/3309-7 zo 17. októbra 2018, uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-315/1-VYS-TN-2018 Hk z 24. apríla 2018, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 343/18/3309-5 z 21. mája 2018, upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn

367/18/3300-7 zo 17. júla 2018, uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-415/1-VYS-TN-2018 z 13. júna 2018, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 496/18/3309-8 z 11. júla 2018, upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 412/18/3300-9 z 3. augusta 2018, uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-652/1-VYS-TN-2018 z 28. augusta 2018, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 732/18/3309-6 z 19. septembra 2018, uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-584/1-VYS-TN-2018 z 3. augusta 2018, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 659/18/3309-5 z 31. augusta 2018, upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 3 Kn 200/18/3300-3 z 27. augusta 2018, uznesením Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) č. k. 34 Pu/15/2017-11 zo 7. decembra 2017, uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 27 CoP 1/2018-50 z 25. januára 2018, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Cdo 90/2018 z 26. júna 2018. Vo zvyšnej časti je vymedzenie porušovateľov označených práv sťažovateľa formulované nezrozumiteľne a neurčito, teda nekvalifikovane. Sťažnosť sťažovateľa bola doplnená podaniami doručenými ústavnému súdu 22. novembra a 21. decembra 2018, pričom predmetné podania boli spísané samotným sťažovateľom bez participácie jeho právneho zástupcu.

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal trestné oznámenie vo veci podozrenia z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), v ktorom predostrel tvrdenie o fyzickom napadnutí jeho osoby personálom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ] (ďalej len „ústav [REDAKOVANÉ]“) 5. decembra 2017, ktoré bolo podľa jeho tvrdení lekárom ústavu [REDAKOVANÉ] nesprávne vyhodnotené ako sebapoškodzovanie zo strany sťažovateľa, na základe čoho došlo k jeho umiestneniu na psychiatrickom oddelení Nemocnice pre obvinených a odsúdených v Trenčíne. Uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-80/1-VYS-TN-2018 z 23. februára 2018 bolo uvedené trestné oznámenie odmietnuté s odkazom na § 197 ods. 1 písm. d) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) s odôvodnením, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Sťažnosť sťažovateľa podaná proti tomuto rozhodnutiu bola zamietnutá uznesením okresnej

prokuratúry č. k. 1 Pn 85/18/3309-9 z 21. marca 2018 ako nedôvodná podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Následná žiadosť sťažovateľa o preskúmanie postupu policajta a prokurátora bola upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 43/18/3300-14 z 28. mája 2018 odložená bez prijatia prokurátorských opatrení. V súvislosti s uvedenými skutočnosťami z 5. decembra 2017, keď bol sťažovateľ z dôvodu podozrenia na sebapoškodzovanie prevzatý bez jeho súhlasu do ústavnej psychiatrickej starostlivosti na psychiatrické oddelenie Nemocnice pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, rozhodol okresný súd uznesením č. k. 34 Pu 15/2017-11 zo 7. decembra 2017 o začatí konania o vyslovení prípustnosti prevzatia a držania sťažovateľa v zdravotníckom zariadení, v ktorom konštatoval, že toto prevzatie bolo prípustné. O odvolaní sťažovateľa, ktoré proti označenému uzneseniu okresného súdu podal, rozhodol krajský súd uznesením č. k. 27 CoP 1/2018-50 z 25. januára 2018, ktorým napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Dovolanie sťažovateľa podané v označenej veci bolo odmietnuté uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 90/2018 z 26. júna 2018.

3. Zo sťažnosti a z jej príloh ďalej vyplýva, že sťažovateľ podal ďalšie trestné oznámenie vo veci podozrenia z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v ktorom predostrel tvrdenie, že bol 12. februára 2018 počas eskorty vo väzenskej sanitke napadnutý príslušníkmi Zboru väzenskej a justičnej stráže ústavu [REDAKOVANÉ]. Uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-653/1-VYS-TN-2018 z 30. augusta 2018 bolo uvedené trestné oznámenie odmietnuté s odkazom na § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s odôvodnením, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Sťažnosť sťažovateľa podaná proti tomuto rozhodnutiu bola zamietnutá uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 739/18/3309-7 zo 17. októbra 2018 ako nedôvodná podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

4. Podľa obsahu sťažnosti a jej príloh sťažovateľ podal trestné oznámenie vo veci podozrenia z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v ktorom predostrel tvrdenie, že bol 6. apríla 2018 počas eskorty na zdravotné vyšetrenie fyzicky napadnutý príslušníkmi ústavu [REDAKOVANÉ]. Uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-315/1-VYS-TN-2018 Hk z 24. apríla 2018 bolo

uvedené trestné oznámenie odmietnuté s odkazom na § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s odôvodnením, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku. Sťažnosť sťažovateľa podaná proti tomuto rozhodnutiu bola zamietnutá uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 343/18/3309-5 z 21. mája 2018 ako nedôvodná podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Jeho následná žiadosť o preskúmanie postupu policajta a prokurátora bola upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 367/18/3300-7 zo 17. júla 2018 odložená bez prijatia prokurátorských opatrení.

5. Ďalšie trestné oznámenie sťažovateľa vo veci podozrenia z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v ktorom predostrel tvrdenie, že bol 7. mája 2018 fyzicky napadnutý počas eskorty do zdravotníckeho zariadenia personálom ústavu [REDAKOVANÉ] bolo odmietnuté s odkazom na § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s odôvodnením, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku, uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-415/1-VYS-TN-2018 z 13. júna 2018. Sťažnosť sťažovateľa podaná proti tomuto rozhodnutiu bola zamietnutá uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 496/18/3309-8 z 11. júla 2018 ako nedôvodná podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Jeho následná žiadosť o preskúmanie postupu policajta a prokurátora bola upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 412/18/3300-9 z 3. augusta 2018 odložená bez prijatia prokurátorských opatrení.

6. Podľa obsahu sťažnosti a jej príloh sťažovateľ podal ešte dve trestné oznámenia vo veci podozrenia z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v ktorých prezentoval tvrdenia, že bol 25. júna 2018 fyzicky napadnutý príslušníkmi ústavu [REDAKOVANÉ] v jeho priestoroch. Jedno z týchto trestných oznámení bolo odmietnuté s odkazom na § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s odôvodnením, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku, uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-652/1-VYS-TN-2018 z 28. augusta 2018. Sťažnosť sťažovateľa podaná proti tomuto rozhodnutiu bola zamietnutá uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 732/18/3309-6 z 19. septembra 2018 ako nedôvodná podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Druhé trestné oznámenie

bolo odmietnuté s odkazom na § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s odôvodnením, že nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-584/1-VYS-TN-2018 z 3. augusta 2018. Sťažnosť sťažovateľa podaná proti tomuto rozhodnutiu bola zamietnutá uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 659/18/3309-5 z 31. augusta 2018 ako nedôvodná podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

7. Z obsahu sťažnosti a jej príloh tiež vyplýva, že sa sťažovateľ vo veci tvrdených fyzických útokov na jeho osobu obrátil aj na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky podaním z 5. augusta 2018 označeným ako „*Sťažnosť – žiadosť a iné*“, v ktorom žiadal, aby boli jeho podania vo veci tvrdených fyzických útokov na jeho osobu vybavené nielen ako trestné oznámenia, ale aj v rámci dozoru nad zachovávaním zákonnosti v miestach, kde sú držané osoby pozbavené osobnej slobody. Predmetná žiadosť sťažovateľa bola vybavená upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 3 Kn 200/18/3300-3 z 27. augusta 2018, v ktorom mu bolo oznámené, že jeho návrh nemožno akceptovať s odkazom na ustanovenie § 31 ods. 3 písm. g) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), ktoré vylučuje vyhodnotiť ako podnet podanie, ktoré svojím obsahom predstavuje oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich, že bol spáchaný trestný čin.

8. Z obsahu sťažnosti, ktorá má, a to i napriek tomu, že je sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, laický a chaotický argumentačný charakter a jej petit je v niektorých častiach nekvalifikovaný, a teda nevykonateľný, v podstate vyplýva, že je sťažovateľ so spôsobom vybavenia jednotlivých podaných trestných oznámení nespokojný a zotrváva na svojich tvrdeniach o fyzických útokoch na jeho osobu. Takisto zotrváva na presvedčení, že bolo jeho obmedzenie osobnej slobody umiestnením v zdravotníckom zariadení bez jeho súhlasu nezákonné a neprípustné.

9. V nadväznosti na prezentovanú argumentáciu sťažovateľ formuluje v závere sťažnosti tento petit:

„1) Najvyšší súd SR uznesením z 26.6.2018 sp.zn. 1 Cdo/90/2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 25.1.2018 sp.zn. 27 CoP 1/2018 a v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín z 7.12.2017 sp.zn. 34Pu 15/2017 ako aj svojim

konaním a postupom porušil základné práva fyzickej osoby [REDACTED], narodeného [REDACTED], štátneho občana SR, trvalé bytom: [REDACTED] t.č. v ÚVTOS a ÚVV [REDACTED] zaručené v čl. 5 ods. 1 písm. e), čl. 5 ods. 4 Dohovoru, čl. 6 Dohovoru, čl. 46 a nasledujúce, čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských a práv a základných slobôd a čl. 47 Charty základných práv EÚ (2012/C 326/02)

2) Práva [REDACTED], nar. [REDACTED] zaručované v čl. 3, 6, 8, 13 a nasl. Dohovoru, v čl. 47 Charty základných práv EÚ (2012/C 326/02), v čl. 2 ods. 2 a 3, v čl. 12 ods. 2, v čl. 16 ods. 1 a 2, v čl. 19 ods. 1 a 2, v čl. 22 ods. 1 a 2, v čl. 40, v čl. 46, v čl. 47 ods. 2 a 3, v čl. 149 a nasl. Ústavy SR napadnutiami sťažovateľa personálom ÚVTOS a ÚVV [REDACTED] dňa 05.12.2017, 06.04.2018, 07.05.2018 a 25.06.2018 a následnými postupom, konaním, opatreniami zo strany ÚVTOS a ÚVV [REDACTED] porušené boli.

3) Práva [REDACTED], nar. [REDACTED] zaručované v čl. 3, 6, 8, 13 a nasl. Dohovoru, v čl. 47 Charty základných práv EÚ (2012/C 326/02), v čl. 2 ods. 2 a 3, v čl. 12 ods. 2, v čl. 16 ods. 1 a 2, v čl. 19 ods. 1 a 2, v čl. 22 ods. 1 a 2, v čl. 40, v čl. 46, v čl. 47 ods. 2 a 3, v čl. 149 a nasl. Ústavy SR umiestnením sťažovateľa na oddelenie psychiatrie, neposkytnutím náležitej zdravotnej a lekárskej pomoci (potom ako bol dňa 05.12.2017 fyzicky viackrát napadnutý) odborných vyšetrení od 05.12.2017 v Nemocnici Trenčín a následným postupom, konaním, rozhodnutiami, prijatými opatreniami zo strany personálu Nemocnice Trenčín a zaobchádzaniu zo strany personálu Nemocnice Trenčín so sťažovateľom od 05.12.2017 so 18.12.2017 počas hospitalizácie sťažovateľa, porušené boli.

4) Práva [REDACTED], nar. [REDACTED] zaručované v čl. 3, 6, 8, 13 a nasl. Dohovoru, v čl. 47 Charty základných práv EÚ (2012/C 326/02), v čl. 2 ods. 2 a 3, v čl. 12 ods. 2, v čl. 16 ods. 1 a 2, v čl. 19 ods. 1 a 2, v čl. 22 ods. 1 a 2, v čl. 40, v čl. 46, v čl. 47 ods. 2 a 3, v čl. 149 a nasl. Ústavy SR

a) napadnutím sťažovateľa v ÚVTOS a ÚVV [REDACTED] a počas prevozu dňa 05.12.2017 a následným postupom, konaním a rozhodnutiami, ako aj zaobchádzaním so sťažovateľom v Nemocnici Trenčín od 05.12.2017 do 18.12.2017 a následným postupom, konaním a rozhodnutiami - OR PZ Trenčín ČVS: ORP-80/1-VYS-TN 2018 z 23.02.2018, OP Trenčín z 21.03.2018 spis.zn. 1Pn 85/18/3309, KP Trenčín z 28.05.2018 spis.zn. 1Kn 43/18/3300-14 a zo dňa 27.08.2018 spis.zn. 3Kn 200/18/3300-3,

b) napadnutím sťažovateľa personálom ÚVTOS a ÚVV [REDACTED] dňa 06.04.2018 a následným postupom, konaním a rozhodnutiami OR PZ Trenčín z 24.04.2018 spis.zn. ČVS: ORP-315/1-VYS-TN-2018 KK, OP Trenčín z 21.05.2018 spis.zn. 1Pn 343/18/3300-5, KP Trenčín z 17.07.2018 spis.zn. 1Kn 367/18/3300-7 a z 27.08.2018 spis.zn. 3Kn 200/18/3300-3

c) napadnutím sťažovateľa personálom ÚVTOS a ÚVV [REDACTED] dňa 07.05.2018 a následným postupom, konaním a rozhodnutiami OR PZ Trenčín z 13.06.2018 ČVS: ORP-415/1-VYS-TN-2018, OP Trenčín z 11.07.2018 spis.zn. 1Pn 496/18/3309-8, KP Trenčín z 03.08.2018 spis.zn. 1Kn 412/18/3300-9 a z 27.08.2018 3Kn 200/18/3300-3 porušené boli

d) napadnutím sťažovateľa personálom ÚVTOS a ÚVV [REDACTED] dňa 25.06.2018 a následným postupom, konaním a rozhodnutiami OR PZ Trenčín ČVS: ORP-584/1-VYS-TN-2018 z 03.08.2018, ČVS: ORP- 652/1-VYS-TN-2018 z 28.08.2018 a OP Trenčín 1Pn 659/18/3309-5 z 31.08.2018, 1Pn 732/18/3309-6 z 19.09.2018 porušené boli.

e) napadnutím sťažovateľa personálom ÚVTOS a ÚVV [REDACTED] dňa 12.02.2018 a následným postupom, konaním a rozhodnutiami OR PZ Trenčín ČVS: ORP-653/1-VYS-TN-2018 z 30.08.2018, a OP Trenčín 1Pn 739/18/3309-7 z 17.10.2018 porušené boli.

5) Práva [REDACTED], nar. [REDACTED] zaručované v čl. 3, 6, 8, 13 a nasl. Dohovoru, v čl. 47 Charty základných práv, v čl. 2 ods. 2 a 3, v čl. 12 ods. 2, v čl. 16 ods. 1 a 2, v čl. 19 ods. 1 a 2, v čl. 22 ods. 1 a 2, v čl. 40, v čl. 46, v čl. 47 ods. 2 a 3, v čl. 149 a nasl. Ústavy SR nečinnosťou, nespravením dostatočných a pozitívnych opatrení zo strany štátu - Slovenskej republiky, Ministerstva spravodlivosti SR, GR ZVJS, ÚVTOS a ÚVV [REDACTED], na zabránenie útokov a násilia, na zabránenie možnosti toto násilie v ÚVTOS a ÚVV [REDACTED] na sťažovateľovi utulávať, zakrývať a maskovať, nespravením riadneho a efektívneho vyšetrovania vo veciach napadnutí sťažovateľa personálom ÚVTOS a ÚVV [REDACTED] a neposkytnutia riadnej a náležitej zdravotnej starostlivosti v Nemocnici Trenčín. Falšovaním záznamov - zdravotných aj osobných porušené boli.

6) ÚVTOS a ÚVV [REDACTED] je povinný zaplatiť [REDACTED] sumu vo výške 50.000,- Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy — t.j. morálne zadosťučinenie za stres, traumy, bolesť, poníženie a krivdu, ktorú sťažovateľ pociťoval a prežíval ako priamy dôsledok porušenia svojich práv, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

7) Nemocnica pre obvinených a odsúdených a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Trenčín je povinná zaplatiť [REDACTED] nar. [REDACTED] sumu vo výške 50.000,- Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy - t.j. morálne zadosťučinenie za stres, traumy, bolesť,

poníženie a krivdu, ktorú sťažovateľ pociťoval a prežíval ako priamy dôsledok porušenia svojich práv, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

8) Generálne riaditeľstvo ZVJS je povinné zaplatiť [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] sumu vo výške 50.000,- Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy - t.j. morálne zadosťučinenie za stres, traumy, bolesť, poníženie a krivdu, ktorú sťažovateľ pociťoval a prežíval ako priamy dôsledok porušenia svojich práv, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

9) Slovenská republika konajúca v jej mene Ministerstvom spravodlivosti SR je povinná zaplatiť [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] sumu vo výške 50.000,- Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy - t.j. morálne zadosťučinenie za stres, traumy, bolesť, poníženie a krivdu, ktorú sťažovateľ pociťoval a prežíval ako priamy dôsledok porušenia svojich práv, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

10) Ministerstvo spravodlivosti SR je povinné zaplatiť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] sumu vo výške 50.000,- Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy - t.j. morálne zadosťučinenie za stres, traumy, bolesť, poníženie a krivdu, ktorú sťažovateľ pociťoval a prežíval ako priamy dôsledok porušenia svojich práv, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

11) Okresné riaditeľstvo PZ Trenčín je povinné zaplatiť [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] sumu vo výške 50.000,- Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy - t.j. morálne zadosťučinenie za stres, traumy, bolesť, poníženie a krivdu, ktorú sťažovateľ pociťoval a prežíval ako priamy dôsledok porušenia svojich práv, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

12) Okresná prokuratúra Trenčín je povinná zaplatiť [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] sumu vo výške 50.000,- Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy - t.j. morálne zadosťučinenie za stres, traumy, bolesť, poníženie a krivdu, ktorú sťažovateľ pociťoval a prežíval ako priamy dôsledok porušenia svojich práv, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

13) Krajská prokuratúra Trenčín je povinná zaplatiť [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] sumu vo výške 50.000,- Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy — t.j. morálne zadosťučinenie za stres, traumy, bolesť, poníženie a krivdu, ktorú sťažovateľ pociťoval a prežíval ako priamy dôsledok porušenia svojich práv, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

14) Okresný súd Trenčín je povinný zaplatiť [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] sumu vo výške 50.000,- Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy - t.j. morálne zadostučinenie za stres, traumy, bolesť, poníženie a krivdu, ktorú sťažovateľ pociťoval a prežíval ako priamy dôsledok porušenia svojich práv, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

15) Krajský- súd Trenčín je povinný zaplatiť [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] sumu vo výške 50.000,- Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy - t.j. morálne zadostučinenie za stres, traumy, bolesť, poníženie a krivdu, ktorú sťažovateľ pociťoval a prežíval ako priamy dôsledok porušenia svojich práv, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

16) Najvyšší súd SR je povinný zaplatiť [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] sumu vo výške 50.000,- Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy - t.j. morálne zadostučinenie za stres, traumy, bolesť, poníženie a krivdu, ktorú sťažovateľ pociťoval a prežíval ako priamy dôsledok porušenia svojich práv, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

17) Ministerstvo vnútra je povinné zaplatiť [REDAKOVANÉ] nar. [REDAKOVANÉ] sumu vo výške 50.000,- Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy - t.j. morálne zadostučinenie za stres, traumy, bolesť, poníženie a krivdu, ktorú sťažovateľ pociťoval a prežíval ako priamy dôsledok porušenia svojich práv, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

18) Ústavný súd SR zrušuje uznesenie Okresného súdu Trenčín, spis.zn. 34Pu/15/2017 z 07.12.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín, spis.zn. 27CoP/I/2018 z 25.01.2018 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR, spis.zn. 1Cdo/90/2018 z 26.06.2018 a prikazuje Okresnému súdu Trenčín sp.zn. 34Pu/15/2017, aby vo veci opätovne konal a rozhodol.

19) [REDAKOVANÉ], narodenému [REDAKOVANÉ], bytom: [REDAKOVANÉ], štátnemu občanovi SR. t.č. v ÚVTOS a ÚVV [REDAKOVANÉ] sa priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 325,42 € (2 úkony právnej služby po 153,50€ - prevzatie a príprava zastúpenia 18.10.2018, sťažnosť 26.10.2018; 2x režijný paušál po 9,21€), ktoré sú porušovatelia v 1. až 18. rade základného práva sťažovateľa povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne na účet advokáta JUDr. Petra Belicu vedený v [REDAKOVANÉ] IBAN: [REDAKOVANÉ] č.úctu: [REDAKOVANÉ], a to do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. Ústavný súd sa v prvom rade vysporiadal so skutočnosťou, že sťažovateľ sa po podaní sťažnosti (prostredníctvom právneho zástupcu) pokúsil rozšíriť argumentáciu svojej sťažnosti o nové skutočnosti, ktoré prezentoval v podaniach spísaných bez participácie svojho právneho zástupcu doručených ústavnému súdu 22. novembra a 21. decembra 2018. Ústavný súd v tomto kontexte zdôrazňuje, že povinné právne zastúpenie v konaní pred ústavným súdom nie je samoúčelné a má svoje racionálne zdôvodnenie. Vytvára procesný filter zachytávajúci nekvalifikované podania nespĺňajúce základné procesné parametre pre poskytnutie ochrany ústavnosti, ktoré by inak zbytočne narúšali plynulosť činnosti ústavného súdu ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti. Elementárnou súčasťou tohto procesno-právneho inštitútu je, že od momentu doručenia splnomocnenia ústavnému súdu (až do eventuálneho oznámenia zániku

zastúpenia) môže účastník konania realizovať svoje dispozičné oprávnenia vo vzťahu k ústavnému súdu výlučne prostredníctvom právneho zástupcu. Od takto stanoveného pravidla by prichádzalo do úvahy výnimočne upustiť, ak by sa potenciálne odborné nedostatky podania právneho zástupcu mali prejavovať na úkor samotného sťažovateľa. V konkrétnom prípade sťažovateľa však nejde o takúto situáciu, keďže jeho podania doručené ústavnému súdu majú laický, nezrozumiteľný a z odborného hľadiska neprínosný charakter, preto ústavný súd obsahu označených podaní sťažovateľa podaných v jeho mene nemohol pripísať právnu relevanciu (obdobne III. ÚS 265/2013).

12. Predmetom konania pred ústavným súdom je namietané porušenie čl. 2 ods. 2 a 3, čl. 12, čl. 13, čl. 16, čl. 19, čl. 22, čl. 40, čl. 46, čl. 47 a čl. 149 ústavy, čl. 3, čl. 5 ods. 1 písm. e), ods. 4 a 5, čl. 6 ods. 1, 2 a 3 a čl. 13 dohovoru, čl. 47 a čl. 127 charty uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-80/1-VYS-TN-2018 z 23. februára 2018, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 85/18/3309-9 z 21. marca 2018, upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 43/18/3300-14 z 28. mája 2018, uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP – 653/1-VYS-TN-2018 z 30. augusta 2018, uznesením okresnej prokuratúry, č. k. 1Pn 739/18/3309-7 zo 17. októbra 2018, uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-315/1-VYS-TN-2018 Hk z 24. apríla 2018, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 343/18/3309-5 z 21. mája 2018, upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 367/18/3300-7 zo 17. júla 2018, uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-415/1-VYS-TN-2018 z 13. júna 2018, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 496/18/3309-8 z 11. júla 2018, upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 412/18/3300-9 z 3. augusta 2018, uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-652/1-VYS-TN-2018 z 28. augusta 2018, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 732/18/3309-6 z 19. septembra 2018, uznesením okresného riaditeľstva Policajného zboru ČVS: ORP-584/1-VYS-TN-2018 z 3. augusta 2018, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 659/18/3309-5 z 31. augusta 2018, upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 3 Kn 200/18/3300-3 z 27. augusta 2018, uznesením okresného súdu č. k. 34 Pu 15/2017-11 zo 7. decembra 2017, uznesením krajského súdu č. k. 27 CoP 1/2018-50 z 25. januára 2018, uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 90/2018 z 26. júna 2018.

13. Systém ochrany základných práv a slobôd zaručených ústavou a ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich zo záväznej medzinárodnej zmluvy je založený na princípe subsidiarity, ktorý určuje aj rozsah právomoci ústavného súdu pri poskytovaní ochrany základným právam a slobodám, resp. ľudským právam a základným slobodám vo vzťahu k právomoci všeobecných súdov (čl. 127 ods. 1 a čl. 142 ods. 1 ústavy), a to tak, že všeobecné súdy sú primárne zodpovedné za výklad a aplikáciu zákonov, ale aj za dodržiavanie základných práv a slobôd, resp. ľudských práv a základných slobôd (čl. 144 ods. 1 a 2 a čl. 152 ods. 4 ústavy). Všeobecné súdy sú tak ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (II. ÚS 13/01). Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd vo vzťahu k námietkam týkajúcim sa prvostupňového uznesenia okresného súdu č. k. 34Pu/15/2017-11 zo 7. decembra 2017 o začatí konania o vyslovení prípustnosti prevzatia a držania sťažovateľa v zdravotníckom zariadení, v ktorom okresný súd rozhodol, že toto prevzatie bolo prípustné, konštatuje existenciu procesnej prekážky brániacej prerokovaniu tejto časti sťažnosti, ktorou je nedostatok právomoci ústavného súdu. Relevantnou právnou úpravou zakotvený inštitút odvolania poskytuje priestor aj na uplatnenie námietok týkajúcich sa pochybení konajúceho prvostupňového súdu potenciálne predstavujúcich zásahy do základných práv a slobôd. Rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku patrí vždy druhostupňovému súdu. Sťažovateľ disponoval možnosťou uplatniť svoje námietky o prípadnom pochybení prvostupňového súdu prostredníctvom podaného odvolania, ktorú aj využil. Ochranu jeho základným právam zaručeným ústavou a právam zaručeným dohovorom a chartou bol oprávnený a zároveň povinný poskytnúť krajský súd. Táto skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu preskúmať námietky sťažovateľa uplatnené proti prvostupňovému rozhodnutiu, uzneseniu okresného súdu č. k. 34 Pu/15/2017-11 zo 7. decembra 2017. Rovnaké závery platia aj vo vzťahu k jednotlivým uzneseniam okresného riaditeľstva Policajného zboru, a síce ČVS: ORP-80/1-VYS-TN-2018 z 23. februára 2018, ČVS: ORP-653/1-VYS-TN-2018 z 30. augusta 2018, ČVS: ORP-315/1-VYS-TN-2018 Hk z 24. apríla 2018, ČVS: ORP-451/1-VYS-TN-2018 z 13. júna 2018, ČVS: ORP-652/1-VYS-TN-2018 z 28. augusta 2018 a ČVS: ORP-584/1-VYS-TN-2018 z 3. augusta 2018. Trestným poriadkom zakotvený inštitút sťažnosti poskytuje priestor aj na uplatnenie námietok týkajúcich sa prípadných pochybení konajúceho vyšetrovateľa Policajného zboru potenciálne predstavujúcich zásahy

do základných práv a slobôd. Rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku patrí dozor vykonávajúcej prokuratúre. Sťažovateľ disponoval možnosťou uplatniť svoje námietky o prípadnom pochybení vyšetrovateľa Policajného zboru prostredníctvom podanej sťažnosti, ktorú vo všetkých prípadoch aj využil. Ochranu jeho základným právam zaručeným ústavou a právam zaručeným dohovorom a chartou bola oprávnená a zároveň povinná poskytnúť príslušná prokuratúra. Táto skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu preskúmať námietky sťažovateľa uplatnené proti jednotlivým uzneseniam vyšetrovateľa Policajného zboru. Ústavný súd preto rozhodol o odmietnutí vymedzenej časti sťažnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

14. Vo vzťahu k namietanému porušeniu označených článkov ústavy, dohovoru a charty uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 85/18/3309-9 z 21. marca 2018, upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 43/18/3300-14 z 28. mája 2018, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 343/18/3309-5 z 21. mája 2018, upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 367/18/3300-7 zo 17. júla 2018, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 496/18/3309-8 z 11. júla 2018, upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 412/18/3300-9 z 3. augusta 2018 ústavný súd poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Nedodržanie uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03). Ústavný súd na základe poskytnutej súčinnosti zistil, že upovedomenie krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 43/18/3300-14 z 28. mája 2018 bolo sťažovateľovi doručené 31. mája 2018 (lehota na podanie sťažnosti vo vzťahu k označenému upovedomeniu a predchádzajúcemu uzneseniu okresnej prokuratúry sťažovateľovi uplynula 31. júla 2018). Upovedomenie krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 367/18/3300-7 zo 17. júla 2018 bolo sťažovateľovi doručené 19. júla 2018 (lehota na podanie sťažnosti vo vzťahu k označenému upovedomeniu a predchádzajúcemu uzneseniu okresnej prokuratúry sťažovateľovi uplynula 19. septembra

2018). Upovedomenie krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 412/18/3300-9 z 3. augusta 2018 bolo sťažovateľovi doručené 10. augusta 2018 (lehota na podanie sťažnosti vo vzťahu k označenému upovedomeniu a predchádzajúcemu uzneseniu okresnej prokuratúry sťažovateľovi uplynula 10. októbra 2018). Je nepochybné, že vo všetkých uvedených prípadoch sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 27. októbra 2018 bola podaná po uplynutí predpísanej zákonnej lehoty dvoch mesiacov. Sťažovateľ podal v označených prípadoch svoju sťažnosť oneskorene, pričom zmeškanie lehoty nie je možné zmysle citovanej judikatúry ústavného súdu odpustiť. Ústavný súd preto sťažnosť v označenej časti posúdil ako oneskorene podanú a podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ju ako takú odmietol.

15. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmavať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05). Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kontroly zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodnutí riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (m. m. I. ÚS 13/00, I. ÚS 115/02, I. ÚS 139/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

16. V intenciách záverov judikatúry ústavného súdu uvedenej v predchádzajúcom bode tohto uznesenia ústavný súd posúdil kvalitu uznesenia krajského súdu č. k. 27 CoP 1/2018-50 z 25. januára 2018, ktorým tento kvalifikoval ako nedôvodné odvolanie sťažovateľa podané proti uzneseniu okresného súdu č. k. 34 Pu 15/2017-11 zo 7. decembra 2017 o začatí konania o vyslovení prípustnosti prevzatia a držania sťažovateľa

v zdravotníckom zariadení, v ktorom okresný súd konštatoval, že prevzatie sťažovateľa bolo prípustné. Ústavný súd sa oboznámil s obsahom označeného uznesenia krajského súdu, ktorý v odôvodnení rozhodnutia konštatoval vecnú správnosť napadnutého prvostupňového rozhodnutia, poukazujúc na relevantnú právnu úpravu, a síce na ustanovenia § 252 a nasledujúcich zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“). Krajský súd konštatoval regulárny postup okresného súdu, ktorý v súlade s § 260 CMP vypočul sťažovateľa a v súlade s § 261 CMP sa oboznámil aj s názorom vo veci kompetentných ošetrojúcich lekárov (správa psychiatra ústavu [REDAKOVANÉ] a tiež psychiatrického oddelenia Nemocnice pre obvinených a odsúdených v Trenčíne), ktorí posúdili psychický stav pacienta (sťažovateľa) a zistili tzv. presuicidálne konanie sťažovateľa, ako aj dôvodnú obavu o vážne poškodenie jeho zdravia, resp. ohrozenie jeho života. Krajský súd sa tak stotožnil so závermi okresného súdu, že vykonané dokazovanie viedlo k skutkovým zisteniam o príznakoch duševného stavu sťažovateľa, ktorý môže byť ohrozením jeho samotnej osoby i jeho okolia, čo bolo dostatočným podkladom pre jeho prevzatie do zdravotníckeho zariadenia. Ústavný súd je toho názoru, že konajúce súdy postupovali pri vykonaní dokazovania vo veci sťažovateľa v intenciách relevantnej právnej úpravy (§ 260 CMP – vypočutie sťažovateľa, § 261 CMP – objasnenie skutkového stavu kompetentnými odborníkmi), podstatné otázky, ktoré boli v dotknutom konaní o prípustnosti prevzatia a držania v zdravotníckom zariadení nastolené, boli konajúcimi súdmi logicky a primerane zodpovedané. Odôvodnenie namietaného uznesenia krajského súdu tak predstavuje dostatočný základ pre prijatý výrok, pretože sa opiera o náležité vysvetlenie aplikovaných ustanovení Civilného mimosporového poriadku a právnej úvahy, a zároveň vyčerpávajúcu odpoveď poskytnutú sťažovateľovi zo strany krajského súdu. Ústavný súd tak považuje výkon právomoci krajského súdu za nevybočujúci z limitov sťažovateľom namietaných článkov ústavy, dohovoru a charty. S ohľadom na uvedené sťažnosť sťažovateľa v časti namietaného porušenia označených článkov ústavy, dohovoru a charty uzneseniami krajského súdu č. k. 27 CoP 1/2018-50 z 25. januára 2018 a najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 90/2018 z 26. júna 2018 pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

17. Ústavný súd sa oboznámil aj s obsahom namietaných uznesení okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 739/18/3309-7 zo 17. októbra 2018, č. k. 1 Pn 732/18/3309-6

z 19. septembra 2018 a č. k. 1 Pn 659/18/3309-5 z 31. augusta 2018, ktorými boli zamietnuté sťažnosti sťažovateľa podané proti uzneseniam vyšetrovateľa Policajného zboru o odmietnutí trestných oznámení sťažovateľa vo veci podozrenia z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Z obsahu odôvodnenia všetkých označených uznesení okresnej prokuratúry vyplýva, že sa s námietkami sťažovateľa, v rámci ktorých sťažovateľ poukazoval, že nebol vyšetrovateľom Policajného zboru vôbec vypočutý a nemal možnosť predložiť vo veci dôkazy, príslušný prokurátor náležite vysporiadal. V odôvodnení označených uznesení bolo sťažovateľovi jasne vysvetlené, že vyšetrovateľ v zmysle relevantného ustanovenia § 196 Trestného poriadku nemal obligátnu povinnosť dopĺňať trestné oznámenie výsluchom oznamovateľa, keďže to nepovažoval za potrebné vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav opierajúci sa o dôkazy, ktoré vyvrátili tvrdenia sťažovateľa uvedené v trestnom oznámení. Odôvodnenie namietaných uznesení okresnej prokuratúry predstavuje podľa názoru ústavného súdu dostatočný základ pre prijatý výrok, pretože sa opiera o náležité vysvetlenie aplikovanej právnej úpravy a vysvetlenie právnej úvahy, a teda vyčerpávajúcu odpoveď poskytnutú sťažovateľovi zo strany okresnej prokuratúry. Ústavný súd tak považuje výkon právomoci okresnej prokuratúry za nevybočujúci z limitov sťažovateľom namietaných článkov ústavy, dohovoru a charty. S ohľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v časti namietaného porušenia označených článkov ústavy, dohovoru a charty uzneseniami okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 739/18/3309-7 zo 17. októbra 2018, č. k. 1 Pn 732/18/3309-6 z 19. septembra 2018 a č. k. 1 Pn 659/18/3309-5 z 31. augusta 2018 pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

18. Pokiaľ ide o sťažovateľom namietané porušenie označených článkov ústavy, dohovoru a charty upovedomením krajskej prokuratúry č. k. 3 Kn 200/18/3300-3 z 27. augusta 2018, v ktorom mu bolo oznámené, že jeho podania, resp. trestné oznámenia boli riadne vybavené v rámci trestného konania a nie je možné sa nimi duplicitne znovu zaoberať ako podaniami iného charakteru (podnetmi), ústavný súd je toho názoru, že krajská prokuratúra sťažovateľovi jasne vysvetlila dôvody tohto záveru poukazom na relevantné ustanovenie § 31 ods. 3 písm. g) zákona o prokuratúre, podľa ktorého podnetom podľa tohto zákona nie je podanie, ktoré je oznámením o skutočnostiach, že bol

spáchaný trestný čin, alebo iným podaním, na vybavenie ktorého sa vzťahuje Trestný poriadok. Ústavný súd vzhľadom na uvedené kvalifikuje označený postup krajskej prokuratúry ako absolútne regulárny, zodpovedajúci vymedzenej právnej úpravy, a teda súladný so sťažovateľom namietanými článkami ústavy, dohovoru a charty. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa v označenej časti pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

19. S odkazom na bod 1 a 8 odôvodnenia tohto uznesenia, v ktorom ústavný súd konštatoval, že je vo zvyšnej časti v petite sťažnosti vymedzenie porušovateľov označených práv sťažovateľa formulované absolútne nezrozumiteľne, a teda nekvalifikovane, a naň nadväzujúce odôvodnenie sťažnosti má laický, chaotický, a teda nezrozumiteľný argumentačný charakter, ústavný súd sťažnosť v týchto častiach odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. januára 2019